

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 217.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059826224/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdal

Saa stod de Konge-Sønner to
I Kredsen nu alene,
Og Sværdet goel, og Daner loe,
Thi Uffe han stod ene;
Ja Dansken stod, den Saxer laae,
Han maatte bag af Dandsen gaae,
Thi han faldt ud af Turen.

End Vermund Sagn for Syn lod gaae,
Og reisde sig fra Sæde,
Og, hvad kun times Kiæmper faa,
Den Gubbe græd af Glæde;
Ja, Kiæmpesorg og Taarefryd,
Det altid var en Skioldungdyd,
Og Dannishedens Mærke.

Det er heel underligt et Sprog,
Hun har, den Dane-Sage,
Hun taler kun saa jævnt og dog
Saa snildt om gamle Dage,
Et Speil hun fører i sit Skiold,
Hvor Nyaar sig med Hedenold
I Lignelse forene.

Ja, ei i Dag og ei i Gaar,
O, Danmark, du Kiære!
Du fikst de underfulde Kaar,
Du skaist til Graven bære;
De stande fast paa Noræers Skiold,
De klinge giennem hver en Old
I søde Vemods-Toner.

Som Diderik, din Kiæmpe god,
Du synker under Fielde;
Lindormen tænker, med sit Blod
Dit Hierte skal undgiælde;
Men Løven er dig huld og troe,
Den huler Fielde med sin Klo,
Og bærer dig til Hallen.

Derfor du fører i dit Skiold
De Hierte og de Løver,
Kun de kan frie af Ormens Vold,
Dit Adelring han døver;